

Kaukaa haettu

Maapallon ympärysmitta on noin 40000 km. Aina ihmetellään, miksi se on tällainen tasaluku. Kun Ranskan vallankumouksen pyörteissä päätettiin ottaa käyttöön uusi pituusmitta metri, se määriteltiin maapallon avulla. Metri oli kymmenesmiljoonasosa Pariisin kautta päiväntasaajalta pohjoisnavalle kulkevasta meridiaanista. Maapallon ympärysmittaksi tuli siis 40 tuhatta kilometriä. Se oli yllättävän tarkka arvo. Sitten metri on määritetty tarkemmin valonnopeuden avulla.

Nykyisenlainen tennis on metrin kanssa vähän samaa ikäluokkaa, vaikka sen juuret ulottuvat paljon kauemmas. Metri ja kymmenjärjestelmä eivät ole päässeet tennikseen. Kentän ja välineiden mitat ilmoitetaan sitkeästi jaloissa, tuumissa ja paunoissa, eikä pistelaskussa tunnu olevan mitään logiikkaa. Mutta muuten peli on mukavaa, ja siihen jää helposti koukkuun. Teevee on lisännyt tenniksen tunnettuutta. Peliä voi mainiosti seurata pienestä ruudusta.

Mutta miten kilometrit ja tennis liippaavat tosiaan? Kyllä vähän.

Tennis on kova yksilölaji. Rahapalkinnot ovat melkoiset. Maailman joka kolkasta yritetään pinnistää huipulle. Toisin kuin monissa joukkuelajeissa liitot ja muut kuppikunnat eivät voi paljoakaan ohjata tai määrätä. Kuka tahansa junnu voi mennä ensin pikkukilpailujen karsintoihin. Jos voittoja tulee, saa ensimmäiset pisteensä ja pääsee vähän isompien kisojen karsintoihin. Tätä rataa voi edetä omineen minne vaan.

Suomestakin on pyritty sitkeästi tenniksen huipulle. Meille oli kova pala, kun 70-luvulla ruotsalainen Björn Borg menestyi ja villitsi naapurimaan nuoret takomaan karvapalloa. Ruotsista tuli tenniksen mahtimaa. Miksi ruotsalaiset, miksemme me?

Tenniksen huipulle on jatkuvasti ilmestynyt pienten maiden pelaajia. Paras esimerkki on sveitsiläinen Roger Federer. Naisten maailman ykkösenä hehkuu nyt tanskalainen Caroline Wozniacki. Puolalaisista sukujuuristaan huolimatta hän on mitä viehättävin vaalea skandinaavi.

Suomen ehdottomasti paras pelaaja on vuosikausia ollut Jarkko Nieminen. Hänkään ei ole minkään organisaation tuote, päinvastoin. Jarkko oppi tenniksensä perhepiirissä, ja hän on edennyt pääosin omin avuin lähelle maailman kärkeä. Jarkko saavutti jopa 13. sijan maailmassa, mikä on uskomaton suoritus armottomassa kilpailussa.

Mutta nyt niihin kilometreihin. ATP-turnauksia pelataan ympäri maailmaa. Lähin löytyy Tukholmasta n. 400 km päästä. Jarkko on päässyt kolmasti siellä loppuotteluun. Vaikka kannustusta on tullut kuin kotikisoissa, Tukholma on ollut tyly. On pitänyt lähteä kauemmas.

Jarkko voitti viimein ensimmäisen turnauksensa vuonna 2006 Uuden Seelannin Aucklandissa. Sinne on meiltä matkaa lähes 17000 km. Se on Jarkon kotikonnuilta katsoen kauimmainen tenniksen ammattilaisturnaus! Pitikö siis mennä toiselle puolelle palloa hakemaan se ensimmäinen sulka?

Viikonloppuna räjähti taas. Jarkko eteni uljaasti ison ATP-turnauksen loppuotteluun ja kypsytti siinä kovan ranskalaisen vastustajansa kahdessa erässä. Tuli komeasti uran toinen turnausvoitto.

Ai että missäkö se tuli? Australian Sydneyssä. Sinne on meiltä matkaa reilut 15000 km. Se on Suomesta katsoen toiseksi kauimmainen ATP-turnaus. Kolmanneksi kauimmainen onkin sitten Melbourne. Ei muuta kuin voitto kotiin Australian avoimista!

pajen